

Kateřina Konečná

OBČASNÍK

Bělobrádek: Zvažme návrat poplatků za nemocniční lůžko

Nerozumím úvahám o návratu stokorunového poplatku za den pobytu v nemocnici. Už je po ekonomické krizi a argumenty proti poplatkům, které měla levice během jejich zavedení pravcovou vládou, stále platí. Peníze pro zdravotnictví se musí hledat jinde než v kapsách pacientů, kteří kvůli dlouhodobým zdravotním problémům nebo třeba kvůli náhlému kolapsu leží v nemocnici. To není dobrý signál občanům od šéfa lidovců, který se klepe na další společnou vládu s A. Babišem.

Herman: Je hanba, že komunisté stále sedí v Parlamentu

To, že osobně nechápu, kdo může ještě KDU-ČSL volit, neznamená, že bych jim chtěla upírat právo na demokratické zastoupení. Bohužel nepovažují za humorné, když se popírají demokratické principy a zvláště od těch, co se demokracií neustále ohánějí. Nechápu, jak si lidovci mohou taková prohlášení dovolit, a doufám, že namísto objíždění sudetoněmeckých srazů si najdou čas na akceptování vůle českých občanů. A to panu ministru nepripominám jeho kroky v posledních dvou letech, za které by už dávno neměl být členem vlády.

Český vicepremiér Bělobrádek se zúčastnil sudetoněmeckého sjezdu

Vicepremiér Bělobrádek se v červnu zúčastnil sudetoněmeckého sjezdu. Šlo o zatím nejvyšší postaveného českého politika, který se sjezdu zúčastnil. Pan vicepremiér a jeho KDU-ČSL má sudetské Němce v lásce, na rozdíl od matek samozivitelek, kterým ve špatné životní situaci radí, aby si „našly jiného chlapa“, nebo poctivě pracujících českých občanů, když prohlásil, že pro zvyšování minimální mzdy není prostor. Každý máme očividně jiné priority.

Světový den roztroušené sklerózy

31. května je Světový den roztroušené sklerózy. V České republice přibude každý rok zhruba tisíc lidí s roztroušenou sklerózou, a přestože se jedná o nemoc nevyléčitelnou, umíme ji již dnes pozastavit a zmírnit příznaky. Velmi obdivuji trpící touto nemocí, především za grácií, s jakou dál pokračují ve svém životě a odmítají se nemocí podvolit a ztratit se v ní. Abychom podmínky lidí s roztroušenou sklerózou trochu připodobnili, připravila jsem v Bruselu interaktivní výstavu.

Elektromobilita je realita

Společně s Polygonem, Centrem bezpečné jízdy Libros Ostrava, jsem 12. května uspořádala konferenci. Na konferenci se setkali nejen majitelé elektromobilů, ale také odborníci na téma elektromobility v ČR. Konference představila reálné novinky a trendy zejména v každodenním používání elektromobilu. Elektromobilita je realita a již ji akceptují jak soukromí investoři, tak veřejný sektor, který ale za soukromým výrazně zaostává, a to by se mělo zásadně změnit. Celému rozvoji by právě prospělo, kdyby veřejná správa byla v tomto lidem vzorem a obnovila své rozsáhlé vozové parky. Vyjma obnovy vozového parku by měl stát více podporovat výstavbu infrastruktury pro elektromobily a rozšiřovat spolupráci s českými vysokými školami, které jsou na poli elektromobility velmi daleko.

Evropě jsme zase pro smích

Tentokrát v oblasti telekomunikací. To potvrdil i nedávný rozhovor s představitelem finského mobilního operátora Elisa Henrim Korpim, který přibližuje situaci ve svém oboru, a dotýká se též otázky cen mobilních operátorů pro české zákazníky. Čeští občané mají totiž jedno z nejdražších volání v Evropě – ano i ve srovnání se zeměmi, kde mají lidé mnohem vyšší platy a větší kupní sílu. Mimochodem zmiňovaná společnost nabízí pro řadového zákazníka za cca 700 korun měsíčně (tedy ještě méně než operátoři v ČR) tarif nejen s neomezeným voláním a SMS, ale i s neomezeným objemem dat. O tom si český uživatel může nechat jen zdát. Ostatně manažer této finské společnosti považuje tarif s 1, 5 GB dat, tedy český standard, za směšný. Škoda, že toto si neuvědomoval bývalý ministr průmyslu za ČSSD Jan Mládek. Český zákazník jej zřejmě příliš nezajímá. Andrej Babiš se sice marketingově vděčného tématu chytil, ale dodnes naši občané žádnou úsporu ve své peněženice v tomto ohledu nenašli. Ostatně není to první příklad, kdy představitelé ČSSD jdou na ruku cizím zájmům. Připomenu jen žalobu proti uplatňování kvótního systému přidělování migrantů, kde se vrcholní představitelé ČSSD Bohuslav Sobotka a Milan Chovanec vykrucovali, aby se nemuseli přidat například k sousednímu Slovensku, které tento systém odmítlo. Pozadu není ani ANO – aktuálně třeba s tím, že ministr dopravy Daniel Ťok raději nechá platit české řidiče na německých dálnicích, než aby se připojil k žalobě Rakouska. O KDU-ČSL skoro ani nemá cenu hovořit. Odmítání zvyšování minimální mzdy na jedné straně a podpora maximálního vydávání majetku církvím má asi pramálo společného s proklamovaným sociálním programem. Byla bych ráda, kdyby pro českou vládu byl na prvním místě český občan. Jak ale ukazují události poslední doby, tak ani jedna ze stran tvořící vládní koalici – tedy ČSSD, ANO 2011 a KDU-ČSL – nemá zájem pracovat ve prospěch českých občanů a raději si dělá „dobré oko“ u Němců, Belgičanů, Evropské komise či bohatých zahraničních společností.

Zaměstnanci pozor, pravice se vzhlíží v 19. století

Zřejmě malou lekcí z historie se nám snaží uštvědit pravcoví zákonodárci, kteří svými návrhy úprav zákoníku práce zabrousili kamsi do 19. století. Pro představu: usilují například o snížení ochrany zaměstnanců před propuštěním v době nemoci nebo mateřské a rodičovské dovolené, o rušení ochrany odborových předáků a také by chtěli krátit výpovědní lhůtu na jeden měsíc. Nově by podle nich jako důvod k výpovědi stačila formulace „...nelze-li na zaměstnavateli spravedlivě požadovat, aby dále zaměstnance zaměstnával“, což je cesta k vyhazování bez udání důvodů... Nepsaná koalice poslanců ODS a TOP 09 se takto asociálně snaží zneužít novelu, která leží v poslaneckých lavicích. Novela přitom původně přinášela novinky k pracujícím spíše přátelské.

Zákoník by víc chránil zaměstnance, pokud je zaměstnavatel převádí na jinou práci. Více by také chránil rodiče malých dětí při jejich žádosti o kratší pracovní dobu nebo jinou úpravu úvazku. Garantoval by návrat na původní pozici na pracovišti i po rodičovské dovolené. Zavedl by pět týdnů dovolené pro všechny zaměstnance, tedy i v soukromém sektoru. Nemalé zděšení u pravcových poslanců, kteří zastupují především zaměstnavatele, způsobil návrh, aby byla odborům vrácena pravomoc v případech vážného ohrožení zdraví nebo života zaměstnanců zastavit práci.

Loni v České republice došlo k 44 401 pracovním úrazům, 1 304 z toho bylo závažných a 104 smrtelných. Jsem přesvědčena, že při obnovené pravomoci odborů by ta čísla byla nižší. Zatím všechno nasvědčuje tomu, že tentokrát pravcoví zákonodárci neuspějí. Svým způsobem jsem ráda, že se zase »vzduch pročišťuje« a je opět více zjevné, komu leží na srdci práva zaměstnanců, a kdo naopak usiluje, aby byli bohatí při bohatnutí co nejméně rušení.

Vratimovský seminář

V květnu se uskutečnil již tradiční Vratimovský odborný seminář ve Frýdku-Místku.

Všechna vystoupení můžete shlédnout na mé webové stránce
www.konecna.cz

Parlamentní listy: Přijetí eura by nás svázalo s Německem. Stali bychom se kolonií, která má držet hubu a krok. Politika EU ve vleku Merkelové je naprostá tragédie.

ROZHOVOR „Myslím, že lidem do značné míry imponuje jeho ‚upřímné chování a vystupování muže z lidu‘. Osobně se však domnívám, že tohle všechno je jen marketingový tah, kterým se značka Babiš prodává a bohužel úspěšně. Pro mě je to v první řadě člověk, který mluvil na veřejnosti o tom, že u sebe nemá menší bankovku než pětistovku, takže nechápu, jak by mohl být považován za ‚lidového‘,“ říká v rozhovoru ParlamentníchListů.cz na konto exministra financí komunistická europoslankyně Kateřina Konečná. Její kritice neušel ani premiér Bohuslav Sobotka, který podle ní nikdy nevyňikal v chápání politických her.

Andrej Babiš již není ve vládě, jeho hnutí ANO však vládní krizí příliš netrpělo. Jak je to možné? Sociolog Daniel Prokop míní, že Babiš získává nové voliče hlavně mezi občany ve věku 50 až 70 let, kteří inklinují k Miloši Zemanovi a mají pocit, že za minulého režimu bylo leccos lepší, přesto nechtějí volit komunisty. Dá se to tak chápat?

Že jsou voliči ANO nespokojeni se současnou politickou situací a z vlády etablovaných politických stran, je zcela zřejmé. Andrej Babiš přišel na českou politickou scénu z podnikatelského prostředí a začal říkat přesně to, co jeho lidé chtěli slyšet – politici nepracují, nikdy nic nedokázali, všude je korupce apod. Teď se snaží, seč může, aby si s pomocí politického marketingu zachoval tvář „nepolitika“. Jak chcete ale nazvat někoho, kdo byl po tři roky ministrem financí a vede v současnosti jedno z politicky nejvýznamnějších politických uskupení? Babiš stále nechápe, že se sice může stavět na hlavu, jak chce a barvit trávu na modro, ale on prostě již dnes politikem je.

Myslím, že lidem do značné míry imponuje jeho „upřímné chování a vystupování muže z lidu“. Osobně se však domnívám, že tohle všechno je jen marketingový tah, kterým se značka Babiš prodává a bohužel úspěšně. Pro mě je to v první řadě člověk, který mluvil na veřejnosti o tom, že u sebe nemá menší bankovku než pětistovku, takže nechápu, jak by mohl být považován za „lidového“.

Když jste zmínila českou politickou Češi jsou velmi skeptičtí vůči EU a nechtějí euro. Premiér Sobotka přesto trvá na tom, že musíme být v „jádro EU“ a že musíme euro přijmout. Co k tomu říci?

Říci k tomu lze, že premiér Sobotka nikdy nevyňikal v chápání politických her. Přijetí eura by Česko naprosto svázalo s Německem. Stali bychom se takovou kolonií, která má „držet hubu a krok“. Už teď to vidíme na různých prohlášeních západních politiků, kteří si stěžují na to,

že Středoevropané chtějí pracovat např. ve Francii. Ovšem dodržování všech směrnic se po nás vyžaduje tvrdě. Premiér Sobotka nás cpe do tzv. „jádra Evropské unie“, ale ze Západu jsou jasné signály, že nás jako rovnoprávné partnery brát nechtějí, i kdybychom euro měli. Nebo snad někdo chce tvrdit, že Slovensko má v EU výhodu, protože má euro?

Angela Merkelová je prý vyděšena tím, že americký prezident Donald Trump nemá chuť příliš podporovat své evropské spojence a mluví o tom, že Evropa se musí bránit např. Rusku sama. Myslíte si, že požadavek dodržení slibovaných výdajů na NATO posiluje, nebo jde ruku v ruce s myšlenkou společné evropské armády?

Já bych oddělila NATO a české výdaje na obranu. Vydávat více peněz na armádu je v pořádku, ale ne kvůli NATO. Stát, pokud chce existovat, musí mít funkční armádu. Ovšem stav armády po letech vlády nad ministerstvem obrany ministrů bez vize a šibrů, kteří vysávali obranný rozpočet, je tristní. Jedním z důvodů je i to, že všichni byli zahleděni nesmyslně do NATO. To by se mělo změnit k orientaci na vlastní obranu a ne na kovbojské války po celém světě. Evropská armáda je pro mě zatím hudba budoucnosti a mám obavu, aby to nebylo jako „evropské NATO“, tentokrát pod taktovkou Německa. Každopádně NATO stále více ukazuje, že je organizací zamrzlou v minulém století a už je nejvyšší čas, abychom se začali bavit o možných alternativách. Výkřiky, že bez NATO to nejde, jsou jen prostou ukázkou myšlenkové omezenosti.

Přes dva roky média referují ze všech stran o migrační krizi. Kdo z českých a evropských politiků obstál, a kdo ne? Jak obstála v této záležitosti EU a jak obstál český národ?

Tady musím ocenit prezidenta Zemana, který jako první upozornil na nesmyslnost otevření hranic, ale ani on nedokázal přetavit svůj názor do reálných činů na české či evropské úrovni.

Česká vláda jako celek selhala v tom, že si nechala vnutit kvóty na přijetí migrantů a přitom celé přerozdělování mohla zablokovat, ale zbaběle se schovávala za ostatní, že s tím nemohla nic dělat. Snad jen ministr Chovanec se aspoň snažil udržovat pořádek v přijímání skutečných uprchlíků.

Politika Evropské unie ve vleku Angely Merkelové je naprostá tragédie. Nejdříve nás vydíral Erdogan, kterému EU slíbila něco, co mu není ochotna dát – bezvízový styk a vizi blízkého členství v EU. Když už se konečně dospělo k názoru, že opravdu EU musí střežit své hranice, tak se to stává fraškou, kdy Frontex chvílemi působí jako taxikář pro dovoz migrantů do Evropy. A v celém tomto mumraji se zapomíná na lidi, kteří trpí ve válkách v Sýrii či Libyi. Ve válkách, na jejichž rozpoutání mají podíl evropské mocnosti a USA. A nikdo není ochoten se skutečně výrazně angažovat v ukončení těchto občanských válek.

Celý rozhovor najdete na mém webu www.konecna.cz

Češi si loni přivezli rekordní počty malárie i horečky dengue. Povědomí o rizicích cest do exotiky je stále špatné

Koupit levně letenku a vyrazit na dovolenou do exotiky je možnost, kterou využívá stále více Čechů. Bohužel už se ale řada z nich neobtěžuje zajít pak do centra cestovní medicíny nebo alespoň navštívit stránky ministerstva zahraničí, aby si zjistila epidemiologickou situaci. Výsledkem v loňském roce je rekordní počet nakažených malárií a dalšími nemocemi – a to i s fatálním koncem. Na rostoucí problém upozornili odborníci v rámci konference Epidemie 21. století, která se konala v Nemocnici Na Bulovce.

My jsme dnes schopni si půl roku dopředu zaplatit letenky na dovolenou, ale den předem shánět náplast, kterou tam budeme potřebovat. Měli bychom lidem vštípit, že když už do Asie, Afriky či latinské Ameriky cestují, tak ve chvíli, kdy stráví čtyři noci nad výběrem letenky, tak si zároveň kliknou na stránky ministerstva zahraničních věcí nebo epidemiologických ústavů, kde vyskočí, co budou potřebovat, aby se v dané zemi cítili bezpečně. V tomto jsme v České republice ještě nedospěli tam, kde je západní Evropa.

Návštěva Děčína

V pondělí 9. května jsem navštívila Děčín. Během návštěvy jsem se setkala s primátorkou města Děčín Marií Blažkovou. Hlavním tématem byl nový zákon o EIA a dopad na zásadní stavby na Děčínsku, ale také nezaměstnanost. Dále jsem se studenty Evropské obchodní akademie debatovala o aktuálních problémech, které sužují Evropskou unii. Navštívila jsem také státní zámek Benešov nad Ploučnicí.

V rámci návštěvy jsem uctila osvoboditele Děčína položením květiny. Pokud totiž zapomeneme na naši historii, budeme ji nuceni opakovat. Na závěr dne jsem se setkala s občany na besedě, kterou zpestřilo vystoupení místních mažorettek.

Setkání v polském Skoczowe

Zúčastnila jsem se setkání zástupců českých a polských podnikatelů a samospráv v polském Skoczowe. Toto pravidelné setkání pomáhá k vzájemnému sdílení informací v oblasti obchodu i potřeb obyvatel. Máme mnoho společného, je na co navazovat, ale pořád je mnoho úkolů před námi především ve větší informovanosti obyvatel regionů a zjednodušení obchodních výměn.

Lidovci versus samoživitelky

Když před časem Jiří Čunek v souvislosti se zálohovaným výživným pro samoživitelky prohlásil, že pokud se žena špatně rozhodla, s kým mít dítě, musí nést následky, mohli se lidovci vymlouvat na exces svého kontroverzního straníka. Jenže o pár dní později sám předseda Pavel Bělobrádek doporučil těmto matkám, které opustil partner a jsou tak ohroženy chudobou, aby si našly jiného chlapa. Základem rodiny, o níž lidovci tak rádi mluví, najednou nejsou plnohodnotné citové vazby, partnerství degradují jen na instituci pro materiální zajištění.

„Rozhodně se nebudu cpát do vztahu z ekonomických důvodů, nejsem zlatokopka ani prostitutka,“ napsala předsedovi KDU-ČSL v diskusi na internetu jedna žena. Stručně a přesně vyjádřila, jak lze jeho výrok chápat. On se za něj sice omluvil, ovšem až poté, co jeho arogantní věta vyvolala bouři znechucení nejen mezi samoživitelkami. Zřejmě mu došlo, že urážkou – on říká nadsázkou – body před volbami nezíská. A že naší společnosti není cizí solidarita se ženami, které pečují o děti a mnohdy marně od expartnerů požadují alespoň ekonomický podíl na výchově potomků. O body naopak přichází. Počet neúplných rodin se přibližuje hranici 200 tisíc, v 90 procentech se o nezaopatřené děti starají matky. A stále větší počet jich je ohrožen chudobou a sociálním vyloučením. A z nich si předseda lidovců dělá nepřátele. Ale proč bychom očekávali zájem o boj s chudobou od strany, která hájí krádež století, tedy církevní restituce, jež nás vyjdou na desítky miliard.

Proč bychom očekávali zájem o boj s chudobou od strany, která se spojuje s hnutím STAN, ještě nedávno partnerem Kalouskovy TOP 09. Právě její »reformy« počty chudých zvyšovaly. Počkejme si raději na další hloupé a asociální výroky, které by mohly lidovce vrátit tam, kde byli v minulém volebním období. Mimo poslanecké lavice.

Uctění osvoboditelů v Novém Jičíně

Památku osvoboditelů jsem uctila i v mém městě Novém Jičíně.

Těto akce se již tradičně účastnili také pamětníci.

USA zaútočily na vojenskou základnu v Sýrii

Naprostu odsuzují útok ze 7. dubna vedený ze strany USA v Sýrii. Trump se pouze snaží odvést pozornost od své katastrofální domácí politiky tím, že intervenuje do konfliktu již tak extrémně komplexního a nepřehledného. Tady nejde o princip, ale o ego. Sýrie se stala bojištěm, kde se přetahují velmoci o vliv a obyčejní Sýřané trpí.

Vypalování raket Tomahawk bez vyčkání výsledků mezinárodního vyšetřování chemického útoku je jen kovbojským ukazováním svých osobních ambicí a nic neřeší. Je to jen přilévání oleje do ohně a cynické ignorování zájmu obyčejných Sýřanů na život v míru.

„Žebračky“ pro děti z nemajetných rodin

Ministerstvo práce a sociálních věcí schválilo 35 milionů korun na školní stravování pro děti z rodin, které trpí nouzí a nemohou svým potomkům platit obědy samy. Navázalo tak na ministerstvo školství, které ještě na konci loňského roku pro tyto účely uvolnilo 30 milionů korun. Systém rozdělení těchto prostředků je v případě ministerstva školství přes vybrané neziskové organizace a u ministerstva práce a sociálních věcí jsou žadatelé přímo kraje. Sice nechápu, proč ministerstvo školství zvolilo cestu přes neziskové organizace, nicméně pokud to pomůže dobré věci a peníze poputují skutečně na obědy dětem v základních a mateřských školách, tak s tím nemám větší problém, i když jsem přesvědčena, že cesta přímo přes kraje je lepší.

Naprostou souhlasím s tím, že je pro děti velmi důležitá strava. Nejde totiž „jen“ o jídlo, ale též o socializaci žáků, protože mnozí se už nemusí koukat na své spolužáky, jejichž rodiče mohli zaplatit dětem ve školní jídelně oběd. V loňském roce využilo hrazených obědů pro své děti několik tisíc rodičů a předpokládá se, že tento počet v letošním roce ještě vzroste. Děti tak nemusely do hodin odpoledního vyučování chodit hladové, což s sebou nese podle odborníků např. i horší koncentrovanost. Mnohým se také díky jistotě teplého jídla zlepšila docházka. Samozřejmě jsem všemi deseti pro to, aby děti nehladověly, ale překvapuje mne, že v době, kdy se vláda chlubí vynikajícími hospodářskými výsledky, nízkou nezaměstnaností a rostoucí minimální a průměrnou mzdou, je v naší společnosti tolik rodičů, kteří jsou nuceni postupně žádat o příspěvky pro své děti. Jedno staré okřídlené přísloví říká – dej člověku rybu, nasytíš ho na jeden den, nauč jej ryby chytat, nasytíš ho na celý život.

V tomto případě se jasně ukazuje, za jak nízké mzdy někteří občané pracují, neboť o příspěvky na obědy pro své děti mohou požádat ti, kteří pobírají dávky v hmotné nouzi, tedy ti, kteří pracují, ale výše jejich mzdy nedosahuje ani takové výše, aby mohla pokrýt základní lidské potřeby.

Je normální, aby ve vyspělém státě pracující občané museli využívat „žebračky“ pro své děti?

Atlas přinesl obžalobu palmového oleje

V zaplněném pražském kině Atlas proběhla 11. dubna slavnostní premiéra filmu *Frontera Invisible – Neviditelná hranice*, který odhaluje skutečný příběh výroby palmového oleje v Kolumbii. Po mimořádně úspěšné světové premiéře a titulech na mezinárodních festivalech se navíc mělo jednat o jedno z prvních promítání snímku vůbec!

Po promítání následovala panelová diskuse s pozvanými hosty, kterými byli, kromě stínové ministryně zahraničí KSČM Kateřiny Konečné, ředitel liberecké zoologické zahrady David Nejedlo, místostarosta Prahy 7, pražský zastupitel a předseda Strany zelených v Praze Ondřej Mirovský (předseda a mluvčí spolku Bezpal máku), a konečně Martin Mikeš, zakladatel a předseda spolku Keďjom-Keku, který usiluje o záchranu horského mlžného lesa v Kamerunu.

Návštěva firmy Hyundai v Nošovicích

Na pozvání prezidenta firmy Hyundai Motor Manufacturing Czech pana Dongwoo Choi jsem navštívila výrobní závod automobilky Hyundai v Nošovicích. Srdečné přivítání bylo zpestřeno možností vyzkoušet si krátkou zkušební jízdu v elektromobilu IONIQ, která byla velkým zážitkem nejen pro mě :-). Následoval neformální rozhovor, ve kterém jsme se dotkli mnoha témat spojených se současným automobilovým průmyslem. Nevynechali jsme ani oblast podmínek zaměstnanců. Vyplynulo z nich, jak si společnost uvědomuje jejich důležitost pro bezproblémový a hlavně bezpečný chod výrobních linek. O tom, jak náročná je to práce, jsem se měla možnost přesvědčit při prohlídce závodu. Vyrobit každou hodinu 66 aut je pěkný výkon. I když velkou část náročných operací přebraly automaty, lidská přítomnost je stále nezastupitelná a důležitá.

Nemáme se čím chlubit

Společně s kolegyní Soňou Markovou, poslankyní PS PCR, jsme navštívily Detoxikační centrum Nemocnice Milosrdných sester sv. Karla Boromejského, které je jediné svého druhu v ČR. Ročně je zde hospitalizováno kolem tří stovek dětí, které mají problémy s návykovými látkami. Dětských pacientů, kteří by si zasloužili odbornou péči a případnou hospitalizaci, je však daleko více, o tom se raději ani nebudu zmiňovat. Jen aby bylo jasno, ve spotřebě alkoholu u dětí do 15 let zaujímá Česká republika přední místa v EU i ve světě. Nemáme se čím chlubit. A důvod? Bohužel chybí koncepce a především finance, abychom tomu mohli zabránit. Kde je chyba? Jistě nemusím napovídat... Pokud stát, především však ministerstvo zdravotnictví, nezačne jednat koncepčně a svědomitě, budeme na onom nehezkém prvním místě v žebříčku závislých dětí setrvávat i v příštích letech. A to rozhodně nedopustím! Co si myslíte vy? Jaký je váš názor?

Skvělý den v Ústeckém kraji

Začala jsem v Děčíně v místním domově seniorů, kde jsme společně debatovali v rámci projektu Srdece pro seniora, který si klade za cíl propojit domovy pro seniory pro výměnu informací mezi nimi. Poté jsme se přesunuly se spisovatelkou Marií Formáčkovou do Mostu, kde jsme společně s poslankyní Hanou Aulickou Jírovcovou debatovaly s občany nejen o Evropské unii, Poslanecké sněmovně, ale také o každodenním životě.

“
Evropští lidé se v Římě na summitu poplácávají po ramenu, přijímají deklaraci plnou vzletných slov o integraci Evropské unie a mezitím ve Francii se v tichosti omezuje možnost zaměstnávání lidí z ostatních členských zemí EU pod záminkou potřeby znalosti francouzštiny. Co kdybychom v Česku zavedli, že všichni manažeři firem musí umět česky?
“

Oblíbené české (euro)mýty

S nástupem internetu se mnoho učenců domnívalo, že stojíme na prahu nového věku, který nám umožní lehký přístup k informacím a pravdě. Problémem však je, že kde je informace, tam je i možnost desinformace a pravda se ještě nikdy nejevila více relevantní než na diskusích pod internetovými články.

Česká společnost je již nějakou dobu celkem kritická k evropskému projektu, a proto není divu, že je náchylná uvěřit i »kachnám« o EU. Rozhodla jsem se vybrat ty, se kterými jsem se jako europoslankyně setkala nejčastěji.

Ztrácíme Ř

Na satirickém webu pravdive-zpravy.cz byl v loňském roce vydán článek o tom, že Evropská lingvistická rada, která je součástí evropských institucí, jednomyslně odhlasovala zrušení písmene Ř. Důvodem měl být fakt, že písmeno Ř téměř žádný jazyk států Evropské unie nepoužívá a jeho výslovnost je pro ty, kteří neovládají češtinu, nesmírně obtížná. Lidé by měli být také nuceni měnit svá křestní jména a měnit by se měla i jména některých českých měst.

Evropská lingvistická rada není součástí žádné z institucí Evropské unie, Evropská lingvistická rada totiž vůbec neexistuje. A EU nemá mandát k tomu, aby zasahovala do jazyka jakéhokoliv členského státu.

Ztrácíme moře

V dubnu 2014 německá televize odvysílala reportáž uvádějící, že kvůli nedbalosti českých europoslanců přišla Česká republika o 10 km chorvatského pobřeží. Tohle území nám prý nabízel Chorvatsko výměnou za dvě poslanecká křesla v Evropském parlamentu v rámci reciproční emise.

Co může být pro vnitrozemský stát horší, než mít možnost získat moře a totálně to zpackat...? Šokující informace je však zcela nepravdivá. Fiktivní reportáž byla vytvořena v rámci kampaně nadace Open Society Fund, kampaň nesla jméno: »Chcete moře? Staňte se Evropany« a vtipem a nadsázkou chtěla motivovat voliče k účasti ve volbách do EP.

Ztrácíme zahrádky

Po e-mailu a sociálních sítích se začaly šířit zprávy o »bruselském diktátu«, který lidem zakáže pěstovat zeleninu z vlastních semínek, vyměňovat si semínka se sousedy, zkrátka zasít cokoli, co předtím nebylo registrováno, což by mohlo znamenat například i konec pro staré nebo místní odrůdy rostlin. EU pravda plánovala změnu legislativy, ale registrace se týká jen výrobců semen pro trh. Diskutované nařízení umožnilo nově jednoduchou registraci bez testování i místním, starým a krajovým odrůdám a zabránilo podvádění s libívními označeními, jako je »stará« či »krajová« odrůda. Evropských mýtů je však samozřejmě ještě velmi mnoho – např. banány musí být zakřivené, Brusel zakáže královnu psa, koblihy patří do igelitu, konec zabíjení vánočních kaprů, konec hlubokých výstřihů v hospodách, kadeřnice nesmí v práci nosit podpatky, britské nemocnice musí zaměstnat lidi, kteří neumí anglicky apod. Jeden pisatel se mě nedávno tázal, zda je pravda, že Němcům se bude zabavovat majetek ve prospěch migrantů, pokud se nenahlásí na říšský úřad v Krakově. Nic z toho samozřejmě pravdou není.

Blbosti nebrat vážně

V dnešní době je však těžké orientovat se v návalu informací a najít si čas na to je kriticky zanalyzovat. Ale některé věci jsou prostě blbosti a neměli bychom je brát vážně. Z vlastní zkušenosti vím, jak velmi složité je proniknout do fungování evropských struktur a pochopit, jak zde věci fungují. Na EU můžeme jistě kritizovat mnoho věcí a není příliš třeba si je vymýšlet, ale měli bychom si uvědomit, že do značné míry neseme zodpovědnost za informace, které jakýmkoliv způsobem šíříme!

Sobotkův kostlivec nás zostuzuje v Evropě

Velkou noční můru zřejmě způsobují premiérovi Sobotkovi zmínky o privatizaci bytů OKD, která je tak negativně s jeho jménem spojována, že radši riskuje další ostudu České republiky v Bruselu. Tento týden totiž úřad při Evropské komisi, který má na starosti kontrolu hospodářské soutěže, obdržel stížnost společnosti Arca Capital Bohemia na nedovolenou státní podporu ve výši několika miliard korun při privatizaci OKD včetně jejího bytového fondu. Firma, která stížnost podala už loni v červnu, se nově opírá o znalecký posudek, který ocenil majetek společnosti RPG Byty, původní byty OKD, ke konci roku 2015 pro účely fúze na 26,04 miliardy korun. To zásadní ale je, že podle dat Českého statistického úřadu měly byty OKD v roce 2004 hodnotu přibližně 14,076 miliardy, přičemž kvůli privatizaci byl celý bytový fond OKD ohodnocen a prodán za částku mnohonásobně nižší – za >>pouhých<< 1,79 miliardy korun. Tímto zjištěním rozčarovaná firma upozorňuje na to, že stát prodal svůj podíl ve společnosti OKD hluboko pod tržní cenou, a to o více než deset miliard korun. Není třeba připomínat, kdo byl tehdy ministr financí, kdo je pod tímto >>výhodným<< obchodem podepsaný. Anebo radši ano, někteří lidé mohou mít krátkou paměť: v letech 2002 až 2006 byl ministrem financí Bohuslav Sobotka. Problémem, který nyní leží na stole bruselských úředníků, se premiér pochopitelně mohl zabývat dříve. Připomínat téma privatizace bytů OKD pár měsíců před volbami se mu však pochopitelně nehodí. Troufla bych si ale říct, že je to marná snaha, tohoto kostlivec se mu zpátky do skříně nacpat jen tak nepodaří.

Pandořina skříňka otevřena: téma palmového oleje v Evropském parlamentu

Text byl vytvořen pro časopis Argument

Téma palmového se mi otevřelo někdy na konci roku 2015, kdy jsem se poprvé dozvěděla o požárech v Indonésii a zcela jsem užasla. Deštné pralesy byly v plamenech a s nimi všechno živé v nich, ekologické škody byly závažné, ale zdálo se, že o tom vlastně nikdo neví. Jako bychom se všichni dívali na druhou stranu a nechali Indonésii hořet. Nikdo o tom neinformoval, málokdo o tom mluvil a zdálo se, že to nikdo neřeší. Začala jsem se tedy o téma zajímat a vůbec jsem přitom netušila, že otevírám Pandořinu skříňku. Požáry v Indonésii totiž souvisely s korupcí, zaslepeností, dětskou prací, ekologickou devastací, porušováním lidských práv, nenasytností nadnárodních korporací, post-koloniálním rozvojem a dalšími problémy, nad kterými povýšeně stál palmový olej.

Palmová katastrofa, zisky za každou cenu...

Tato nevině vypadající složka, která se často přidává do cukrátek, kosmetiky, dětské výživy, brambůrek a dalších potravinářských a drogistických výrobků, má na svědomí, že v Indonésii v délce asi 8 000 kilometrů, na více než dvou milionech hektarů, hořel deštný prales a požár za tři týdny vypustil do atmosféry víc CO₂, než zvládne Německo za celý rok. Orangutani, levharti obláčkoví, medvědi malajští, giboni, sumaterští sloni i tygři, spolu s tisíci a možná miliony dalších druhů, přišli o ty poslední zbytky svého přirozeného prostředí a hrozí jim likvidace. 69 milionů obyvatel Indonésie a Bornea dýchalo znečištěný vzduch a tisíce lidí zaplatilo za tyto požáry životem. Příčinou byla snaha vytvořit na úkor pralesa palmové plantáže. Negativa takovéto produkce palmového oleje jsou jasná, ale nízká cena je schopna všechno přebít. Jsme tak svědky dalšího závodu na dno, při kterém se řídíme raději krátkodobým ekonomickým prospěchem, než dlouhodobými zájmy udržitelnosti našeho života na Zemi. Jak je naznačeno, problém nespočívá „pouze“ ve vypouštění škodlivých látek do našeho ovzduší, což samozřejmě napomáhá globálnímu oteplování, ale zejména v tom, že si tak ničíme deštné pralesy, kterým se právem přezdívá plice planety. Přiznám, že největší inspirací pro moje aktivity v této oblasti byla slova profesora George Monbiota, který se pozastavil nad tím, jak málo pozornosti je otázce masivních požárů v Indonésii věnováno: „Často jsem uvažoval, jak budou média reagovat, až přijde ekologická apokalypsa. Představoval jsem si, jak se objeví stručné, senzační zprávy v televizních novinách, neschopné vysvětlit, proč se tak děje a co s tím lze dělat. Pak by se moderátor obrátil na ekonomy s otázkou: ‚Co to udělá s cenami akcií?‘ a přešlo by se ke sportu... Co jsem ovšem nečekal, je úplné mlčení.“ Rozhodla jsem se, že mlčení již bylo dost a je na čase o této problematice mluvit a hlavně s ní něco dělat.

...a evropská parlamentní politika

Dne 17. 3. 2016 jsem proto na půdě Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin (ENVI) iniciovala slyšení na téma Palmový olej a deštné pralesy: co může EU udělat, aby zastavila kácení lesů? Jako první o tomto tématu hovořil Jakub Kvapil za českou organizaci Lestari, se kterou na tématu úzce spolupracuji. Frakce GUE/NGL, jejíž jsem členkou, navíc uspořádala 6. 9. 2016 v Evropském parlamentu konferenci o hrozbách produkce palmového oleje, které se účastnili odborníci z EU, Indonésie a Kanady. Byla jsem si však plně vědoma, že u tak palčivého tématu je třeba být aktivnější. Na můj návrh se tak výbor ENVI rozhodl vypracovat zprávu „o palmovém oleji a odlesňování deštných pralesů“, kterou jsem dostala za úkol napsat a vyjednat. Přiznávám, že k práci na zprávě jsem přistupovala se značným respektem, protože se mělo jednat o moji první zprávu v Evropském parlamentu a navíc o vůbec první zprávu k tomuto tématu v historii této instituce.

Nejdříve jsem byla překvapena, kolik organizací se chtělo na zprávě podílet a vysvětlit nám svá stanoviska. Jednalo se o nestátní (zejména ekologické) organizace, ale i o zástupce byznysu, který se s palmovým olejem pojí. Nikdo nebyl se žádostí o schůzku odmítnut a všechna stanoviska byla vyslechnuta ve snaze zabezpečit, že finální zpráva bude co možná nejvyváženější, což se podle komentářů z mnoha stran podařilo. Z proběhlých debat bylo jasné, že snaha o řešení problémů pojících se s palmovým olejem je na všech stranách velmi silná. Firmy se často předhánely v popisování svých silných závazků v rámci boje proti odlesňování a v ochotě používat jen ten palmový olej, který je pěstován co nejudržitelněji.

Velmi záhy jsem se však dozvěděla, že v kuloárech Evropského parlamentu je moje zpráva, přestože ještě nebyla vůbec napsaná, vnímána jako silně kontroverzní. Souviselo to zejména se strachem, že v ní bude navržen bojkot palmového oleje ze strany EU. Mě však primárně trápilo **několik zásadních otázek**:

1. Je možné pěstovat palmový olej bez odlesňování a trvale udržitelným způsobem?
2. Jak moc jsou důvěryhodná existující certifikační schémata?
3. Je nezbytně nutné, aby se palmový olej nacházel v biopalivech?

Obchodování s lidmi

Vystoupení v Evropském parlamentu 3. 4. 2017

Paní předsedající, je to již zhruba rok a půl, co jsem se dotazovala evropských institucí, co hodlají dělat s informací od britského deníku The Guardian. Ten napsal, že ve Velké Británii je proti své vůli vězněno a nuceno často i k nelegální práci na tři tisíce dětí z Vietnamu. Ano, ve Velké Británii.

Chtěla jsem vědět, jaká je reakce britské vlády a jakou reakci plánují evropské instituce, aby se situace co nejdřív vyřešila a nikdy se nemohla opakovat. V odpovědi jsem dostala seznam mezinárodních dohod, které nucenou práci a obchod s lidmi, a zejména dětmi zakazují. Znamená to tedy, že když o nějakém problému podepíšeme mezinárodní dohodu, problém okamžitě zmizí? Přiznám se, že míra cynismu obsažená v odpovědi na tuto otázku mi vyrazila dech. Podepisování dohody je jedna věc, ale faktem je, že i v jednadvacátém století jsme svědky obchodování s lidmi a musíme zabezpečit, aby se tomu tak již nedělo, a to i na území Evropské unie, která by měla být příkladem, a měla by být tím, kdo tomuto bude zabraňovat, vždy a všude.

Studenti z Opavy v Bruselu

V březnu jsem v Evropském parlamentu přivítala velmi milou návštěvu talentovaných studentů Slezského gymnázia v Opavě. Ti si s sebou do Bruselu přivezli také svůj celorepublikově úspěšný projekt snažící se o zkvalitnění ovzduší v Opavě a okolí. Studenti opavského gymnázia měli možnost svoji práci prodebatovat s naším nejvýše postaveným úředníkem v Evropské komisi Ladislavem Míkem a zástupkyní českého Stálého zastoupení při EU Evou Plocek Kubešovou a popovídat si s nimi o evropské legislativě ochrany ovzduší a klimatu.

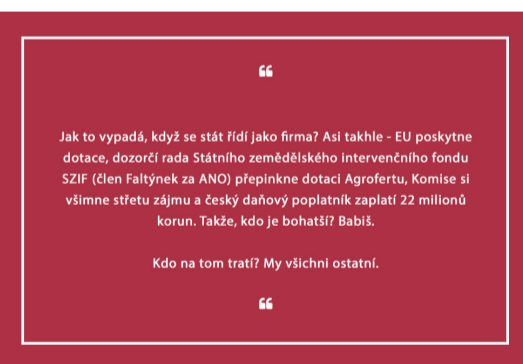
Jsem velice ráda, že jsem takto mohla podpořit nadějně talenty z našeho regionu a seznámit je také s naší prací v EU. Ráda vidím, když se mladí lidé zajímají o dění ve svém regionu a aktivně se do něj zapojují.

Jourová: Dvoji kvalitu potravin by měly řešit národní inspekce

Komisařka Jourová se nám pěkně „pobruselštila“. Už přejala rétoriku západních zemí, ať si problémy s kvalitou potravin vyřešíme sami. Zcela evidentně nepochopila problém, že nám nadnárodní korporace prodávají názvem stejný výrobek s rozdílným složením v různých zemích EU (na východ s horším složením).

A to na takzvaně společném trhu EU. Od čeho tedy máme Evropskou komisi, když ne od toho, aby hlídala stejné standardy produktů na společném trhu?

SLEDUJTE MNE NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH

www.konecna.cz

facebook: Kateřina Konečná

twitter: konecna_k

instagram: katerina_konecna

European United Left • Nordic Green Left
EUROPEAN PARLIAMENTARY GROUP
GUE/NGL
www.guengl.eu